

מ"ת 41050/09/15 - מדינת ישראל נגד שרון מנשה

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט אריה רומנוב

מ"ת 41050-09-15
02 נובמבר 2015

מדינת ישראל

המבקשת

נ ג ד

שרון מנשה

המשיב

ב"כ המבקשת: עו"ד יפעת פנחסי (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

ב"כ המשיב: עו"ד ניק קאופמן

החלטה

1. מונחת לפניי בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. ביום 24.9.15 הוגש נגד המשיב כתב אישום במסגרתו הואשם בעבירות הבאות, בגדרם של שני אישומים: אינוס; התפרצות למקום מגורים (2 עבירות); מעשה מגונה; גניבת כרטיס חיוב; הונאה בכרטיס חיוב; פגיעה בפרטיות; והיזק בזדון.
3. על פי כתב האישום, בין המשיב לבין בנה של מתלוננת א', קיימת הכרות מוקדמת. על פי האישום הראשון, בתאריך שאינו ידוע במדויק למבקשת, סמוך וקודם ליום 17.9.15, הגיע כרטיס האשראי של המתלוננת לידיה של המשיב, ללא רשותה.
4. ביום 16.9.15 ביקר המשיב בביתה של המתלוננת בקרית ארבע יחד עם בנה, כאשר המתלוננת נכחה בבית.

5. ביום 17.9.15 בשעה 07:00 או בסמוך לכך, פתח המשיב את דלת דירתה של המתלוננת, נכנס לדירה, שוטט בה, נכנס לחדר השינה של המתלוננת ונשכב לידה במיטה בזמן שהיא ישנה בה. מיד לאחר מכן, ליטף המשיב את גופה של המתלוננת, את בטנה ואת מותניה, הכניס את ידיו מתחת לתחתוניה, החדיר את אצבעו לאיבר מינה וגרם לה לכאב. המתלוננת התעוררה כתוצאה ממעשיו של המשיב וביקשה ממנו שיפסיק, אך המשיב המשיך במעשיו. מיד לאחר מכן, המתלוננת הסתובבה וצעקה, ובתגובה לכך קם המשיב ויצא בריצה מן הדירה.
6. עובר לאירוע שתואר לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, שתה המשיב אלוהול.
7. לפי הנטען בכתב האישום, המשיב ביצע את המעשים המתוארים לעיל לשם גירוי מיני.
8. בתאריך 17.9.15 בשעה 08:00 או בסמוך לכך, ניסה המשיב לקנות בקבוק ויסקי בחנות במרכז המסחרי שבקרית ארבע. המשיב ניסה לשלם באמצעות כרטיס אשראי של המתלוננת, אך נכשל כיוון שכרטיס האשראי נחסם.
9. על פי האישום השני, ביום 15.9.15 בשעה 05:40 או בסמוך לכך, היינו יומיים לפני האירוע מושא האישום הראשון, נכנס המשיב לדירה בקריית ארבע, אשר בה מתגוררת מתלוננת ב'. המשיב נכנס לדירה על ידי פתיחת חלון וכניסה דרכו, נכנס לחדרה של המתלוננת ונשכב במיטה לצידה, בזמן שהמתלוננת ישנה. מיד לאחר מכן, התעוררה המתלוננת וקפצה מהמיטה בשל נוכחותו של המשיב. המשיב בתגובה אמר סליחה ויצא. לאחר כחצי שעה, נכנס המשיב שוב אל הדירה באותה דרך, נעמד במרפסת, עישן ושתה בקבוק בירה עד שהמתלוננת הבחינה בו ואמרה לו לעזוב את המקום. המשיב עזב את הדירה. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרם שבר במכונת הכביסה בדירה.
10. עובר לאירוע המתואר באישום זה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שתה המשיב אלוהול.
11. בדיון שהתקיים לפני ביום 25.9.15 הוברר, כי אין מחלוקת של ממש בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה, לפחות ביחס לחלק מהעבירות המיוחסות למשיב, ובדבר קיומה של עילת מעצר. מטעוני ב"כ המשיב עולה, כי בפי המשיב שתי טענות עיקריות: ראשית, המשיב חולק על הטענה שהחדיר את אצבעו לאיבר מינה של המתלוננת באישום הראשון. ושנית, המשיב טוען כי בשל היותו במצב של שכרות, לא מתקיים בו היסוד הנפשי הנדרש בחלק מהעבירות המיוחסות לו. בתום הדיון שהתקיים ביום 25.9.15 נעתרתי לבקשת ב"כ המשיב והוריתי על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.
12. מתסקיר שירות המבחן מיום 28.10.15 עולה, כי המשיב, רווק, כבן 29, יליד הודו, עלה לארץ עם אחת מאחיותיו בשנת 2006. המשיב מסר לשירות המבחן כי במשך כ-6 חודשים עד למעצרו הוא התגורר עם בת זוג בקרית ארבע ועבד בעבודות ניקיון. עוד מסר המשיב לשירות המבחן על התמכרותו לאלכוהול. המשיב ציין בהקשר זה בפני שירות המבחן כי יש לו אח שהיה אף הוא מכור לאלכוהול, ונגמל. התרשמות שירות המבחן היא, כי המשיב הוא בעל נתונים אישיים והתנהגותיים התמכרותיים ותוקפניים, המנהל בשנים האחרונות אורח חיים חסר יציבות ומצומצם. עוד התרשם שירות המבחן, כי לאחרונה חלה הסלמה והחמרה נוספת במצבו, וזאת על רקע התדרדרות בהתמכרותו לשתית אלכוהול. שירות המבחן התרשם, כי נשקפת מהמשיב רמת סיכון גבוהה, וזאת על רקע האמור לעיל ועל רקע ההתרשמות כי המשיב מתקשה לקחת אחריות על ההתנהגות המיוחסת לו ומשמעותה. המשיב ציין בפני שירות המבחן את בקשתו להשתחרר לחלופת מעצר במסגרת של

קהילה טיפולית לגמילה מאלכוהול. בהתייחס לכך ציין שירות המבחן, כי קיימת בעייתיות מבחינת מסגרות טיפול מסוג זה לקלוט לגמילה מטופלים עם רקע של ביצוע עבירות מין, ואולם הוא יהיה נכון לבדוק באופן קונקרטי חלופה מסוג זה אם יתבקש על ידי בית המשפט לעשות כן.

13. דיון המשך התקיים לפני ביום 29.10.15. בדיון זה ביקש ב"כ המשיב להורות על דחייה קצרה של הדיון, וזאת על מנת לאפשר לשירות המבחן להשלים את התסקיר ולהתייחס באופן קונקרטי לחלופת מעצר בקהילה טיפולית, כמו גם לבחון את המפקחים שהוצעו על ידי המשיב. לחלופין, ביקש ב"כ המשיב להורות על קבלת תסקיר בעניין פיקוח אלקטרוני.

14. ב"כ המבקשת טענה מנגד, כי אין מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר כלשהי. נטען, כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא רבה, כעולה מתסקיר שירות המבחן, וכי התמכרותו של המשיב לאלכוהול הינה בבחינת גורם מגביר מסוכנות ולא מפחית. המבקשת ציינה עוד את העובדה שמדובר בשני אישומים המיוחסים למשיב ובשתי מתלוננות אשר התגוררו בסמוך למשיב. בהתייחס לבקשת המשיב כי ישוחרר לחלופת מעצר בקהילה טיפולית נטען, כי הכלל הוא ששקילת הליכי טיפול וגמילה תיעשה בשלב גזירת הדין ולא בשלב המעצר, וכי במקרה שלפנינו לא מתקיימים התנאים המצדיקים סטייה מכלל זה. בהתייחס לפיקוח אלקטרוני נטען, כי פיקוח מסוג זה לא יכול לאיין מסוכנות מינית גבוהה כמו בעניינו.

15. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ושקלתי בדבר הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשת המבקשת ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. כפי שצינתי, אין למעשה מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה, וגם אין חולק כי קיימת עילת מעצר.

16. השאלה הראשונה שיש לשאול היא, האם יש מקום לפנות אל שירות המבחן ולבקש כי יבחן את אפשרות קליטתו של המשיב בתוכנית גמילה ושיקום. הגעתי לכלל מסקנה כי יש להשיב על שאלה זו בשלילה. כפי שצינתי ב"כ המבקשת, הכלל הוא שהמקום לבחון אפשרות שחרור למסגרת טיפולית הוא בגזר הדין ולא במסגרת הליך המעצר (רא' למשל: בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה**, מיום 21.3.11). אכן, הוכרו בפסיקה גם מקרים חריגים שבהם ניתן יהיה לשקול שחרור לחלופת מעצר במסגרת טיפולית. ואולם, לא מצאתי כי המקרה שלפנינו בא בגדרם של אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מכלל זה. די אם אציין בהקשר זה, כי המשיב לא החל מיוזמתו בהליך גמילה מאלכוהול קודם מעצרו, וזאת על אף הרושם העולה מהתסקיר כי אין מדובר בבעיה חדשה. למעלה מן הצורך אוסיף ואומר, כי כעולה מהאמור בשולי תסקיר שירות המבחן, ספק אם ניתן למצוא עבור המשיב מקום בקהילה טיפולית, וזאת בשים לב לכך שהעבירות המיוחסות לו במסגרת תיק זה הן, בין היתר, עבירות מין.

17. השאלה השנייה שיש לשאול היא, אם חלופת מעצר אחרת, כגון בביתו של המשיב, עשויה להיות ראויה והולמת בנסיבות העניין. אני סבור שגם על שאלה זו יש להשיב בשלילה. המעשים המיוחסים למשיב הם חמורים ומצביעים על מסוכנותו הרבה, גם אם מדובר באדם חסר הרשעות קודמות. מדובר בשני אירועים בהם דפוס הפעולה היה דומה - התפרצות לבית מגורים בשעת בוקר מוקדמת וביצוע מעשים מיניים במתלוננות בעודן במיטתן. באירוע מושא האישום הראשון, מיוחסת למשיב, בין היתר, עבירה חמורה של אינוס, וזאת כלפי אימו של חברו. כפי שצוין לעיל, שירות המבחן התרשם כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה, וזאת בייחוד על רקע התמכרותו לאלכוהול. במצב דברים זה, ברי כי חלופת מעצר בביתו של המשיב, או חלופה דומה אחרת,

איננה יכולה להיות מספקת. דומה, כי גם פיקוח אלקטרוני לא יכול לסייע במקרה זה, לנוכח נתוני האישיים של המשיב ורמת הסיכון הנשקפת ממנו. מטעם זה, לא ראיתי מקום לפנות אל הממונה על הפיקוח האלקטרוני ולבקש חוות דעת בעניינו של המשיב.

18. אציין לחיתום, כי דומה שבשים לב לחזית המחלוקת הלא גדולה בין הצדדים, יש להניח כי המשפט בעניינו של המשיב לא ימשך זמן רב.

19. סיכומי של דבר, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

**ניתנה היום, כ' חשוון
תשע"ו, 02 נובמבר 2015,
במעמד הנוכחים.
אריה רומנוב, שופט**